

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-2344

17.07.2015

Прем'єр-міністру України
ЯЦЕНЮКУ А.П.

Шановний Арсенію Петровичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народних депутатів України Киссе А.І. та Брензовича В.І., оголошений на засіданні Верховної Ради України 17 липня 2015 року, для розгляду і надання відповіді авторам запиту і Верховній Раді України у встановлений чинним законодавством 15-дennий термін.

Додаток: на 3 арк. у 1 прим.

З повагою

В. ГРОЙСМАН

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5, тел. (044) 255-39-29, (0482) 35-67-47

16 липня 2015 р. № ДЗ/13

Прем'єр-міністру України
Яценюку А.П.

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

«Щодо створення центрального органу виконавчої влади з питань формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері міжнаціональних відносин та забезпечення захисту прав національних меншин України»

Шановний Арсенію Петровичу!

За роки незалежності в Україні створено умови для забезпечення реальної багатонаціональності нашого суспільства, зокрема для забезпечення реалізації прав національних меншин, збереження та розвитку їхньої національної самобутності.

Водночас для України і надалі залишається актуальним завдання вироблення та реалізації ефективної державної політики в етнонаціональній сфері, що потребує пошуку і впровадження механізмів, які б дали змогу досягти необхідного балансу між стабільністю суспільства, що вимагає певної уніфікації, та одночасно збереженням його поліетнічності й полікультурності, між захистом інтересів титульної нації та забезпеченням прав осіб, які належать до етнічних меншин.

В Україні проживають представники більше ніж 130 етносів, загальна чисельність яких сягає близько 10 млн. осіб, або близько 22 % від населення України.

Головною метою державної політики у вказаній сфері має стати забезпечення стійкості міжнаціональних відносин, уникнення міжнаціональних конфліктів та протистоянь в Україні. Застосування ефективних механізмів консолідації всіх етнічних складових українського суспільства є неодмінною умовою успішного розвитку України як європейської держави.

Державна етнонаціональна політика України має стати потужним інтеграційним чинником з метою консолідації української політичної нації при збереженні етнічної, культурної, мовної та релігійної самобутності всіх корінних народів і національних меншин України.

З цією метою Україна має визначити цілісне концептуальне бачення основних засад етнонаціональної політики.

Головним здобутком Української держави у сфері етнополітики є збереження міжнаціональної злагоди та високого рівня толерантності в суспільстві. Водночас, відзначаючи позитивні здобутки Української держави у сфері етнонаціональної політики, важливим є і виокремлення актуальних питань подальшого розвитку державної політики в зазначеній царині.

Актуальним завданням залишається гармонізація відносин між громадянами України всіх національностей. Завданням влади є забезпечення умов усім етносам для співжиття в єдиному етнополітичному організмі для солідарного й безконфліктного способу співіснування.

Однією з основних проблем нинішнього стану реалізації державної етнополітики можна визначити недостатній рівень діалогу між державою і національними спільнотами.

Показником цього є ліквідація Державного комітету України у справах національностей і релігій – державного органу, відповідального за забезпечення реалізації державної політики у сфері міжнаціональних відносин та забезпечення захисту прав національних меншин України, практична ліквідація обласних структурних підрозділів у справах національностей, ліквідація Ради з питань етнополітики при Президентові України, Ради представників всеукраїнських громадських організацій національних меншин при Держкомнацрелігії та Ради з питань культури національних меншин України при Міністерстві культури і туризму України і, на думку багатьох представників національних меншин, незадовільна робота у цій сфері Міністерства культури України, на яке нині покладено формування та реалізацію державної політики у сфері міжнаціональних відносин.

На наш погляд, за останні роки цілеспрямована державна етнонаціональна політика в Україні не здійснювалась, а якщо здійснювалася то була не зовсім ефективною, а ліквідація Держкомнацрелігії є помилкою, яка сприяла самоусуненню держави від проблем у сфері міжнаціональних відносин.

Слід зазначити, що нині, після ліквідації вищевказаних органів, практично єдиним представницьким органом національних спільнот є Комісія з питань міжнаціональних відносин та захисту прав національних меншин України Громадської ради при Міністерстві культури України.

У цьому контексті варто всіляко вітати дії Уряду щодо запровадження посади Урядового уповноваженого з питань етнонаціональної політики та утворення Ради міжнаціональної злагоди.

Однак, говорячи про актуальні питання подальшої реалізації державної етнонаціональної політики, видається необхідним забезпечити постійний діалог державних органів, бажано через відповідний центральний орган виконавчої влади з питань формування та забезпечення реалізації державної політики у

сфері міжнаціональних відносин та забезпечення захисту прав національних меншин України і повноважними представниками національних спільнот як частину загальносусільного діалогу, спільне визначення основних необхідних напрямів подальшої роботи, пошук взаємоприйнятних форм і методів розв'язання актуальних проблемних питань сьогодення.

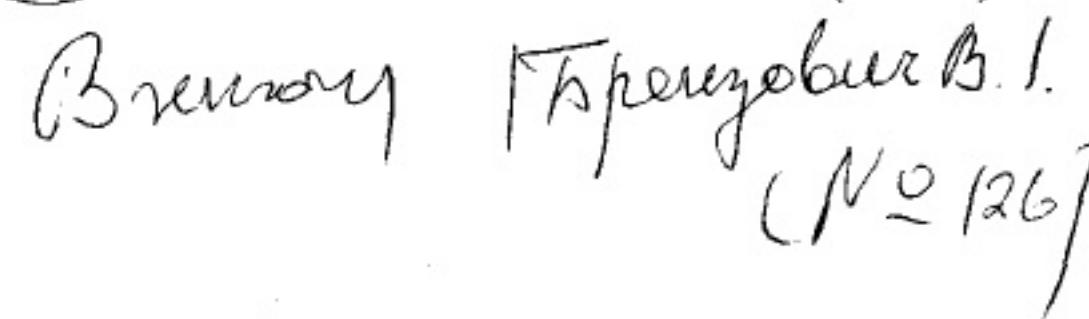
Ураховуючи викладене, просимо Вас від нас особисто та від Ради Національних Товариств України, органу який об'єднує біля 30 найбільших національних меншин, що проживають на території України, розглянути можливість створення центрального органу виконавчої влади з питань формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері міжнаціональних відносин та забезпечення захисту прав національних меншин України з метою формування ефективної державної політики у визначеному напрямку через забезпечення сталого діалогу між органами державної влади і організаціями національних спільнот, збереження міжнаціональної злагоди в суспільстві, забезпечення стійкості міжнаціональних відносин, уникнення міжнаціональних конфліктів та протистоянь в Україні та удосконалення нормативно-правової бази у вказаній сфері.

З повагою

Народні депутати України

Kisece A.I.
(№ 340)

Vchenyuk B.I.
(№ 126)